SALESIÁNI V BULHARSKU

ZPRAVODAJ ČESKÉ SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

76 / měsíčník duben 2020

Víra je dar, který si nemůžeme nechat pro sebe, musí se sdílet. –papež František

Obsah

Zuzana s. 2

Smutno po dětech s. 3

Jelečkovi v exilu s. 4

Co děláme, když neděláme s. 5-6

Komunitní výlet s. 7

Zdravím Vás v Čechách.

Možná se ptáte, jak probíhá v Bulharsku život s novým virem. Je to hodně podobné jako v Čechách. Školy a větší část obchodů jsou zavřeny. Do 13. května platí vyjímečný stav. Na silnicích u vchodu do každého krajského města je policie, která prověřuje, proč cestujete. Povoleno je chodit do práce a vozit léky nemocným a samotným lidem. Také se rychle zvyšuje nezaměstnanost. Pro Romy je ta situace o to horší, že nemají úspory ani zásoby potravin.

Jinak počet nakažených je asi desetkrát menší než v ČR. Napětí je ale podobné jako v Čechách a na Moravě. Díky Bohu doufáme a nezoufáme.

o. Martin

Zuzana

Otcové odjeli, Jana se vydala pěšky do Kazanlaku a já se ocitla sama na středisku.

„Co teď budu dělat?“

Otázka se vyřešila sama. Na schodech čeká Zuzana, v náručí malou spící Kojnu. Chtěla mluvit s otcem Martinem, tak jsem ji pozvala dál a nabídla jí čaj.

Zuzana se rozpovídala, byla ráda, že se může někomu svěřit. Před několika dny se vrátila s dětmi z nemocnice, dcerky měly zápal plic a malá Kojna se z toho ještě pořádně nedostala.

Zuzanu znám a **přirostla mně k srdci**; dala jsem jí nějaké peníze. Nechtěla je přijmout, ale po mém naléhání si je přece jenom vzala na léky pro děti.

Kojna se probudila a Zuzana už chtěla jít. Dala jsem jí ještě nějaké potraviny a před cestou jsme se stavily v kostele **poděkovat Bohu za její děti**. Cestou jsme ještě nakoupily léky, v jiném krámku plíny, a peníze byly utraceny. Zastavily jsme pod Machalou, protože jsem se nechtěla šplhat autem do kopce Machaly.

Vzala jsem do náruče roční Kojnu, Zuzana plíny a jídlo a obě jsme se vydaly na cestu. Asi v jedné třetině kopce zdravila Zuzana kamarádku, která neváhala ani vteřinu a **šla nám pomoci**. Do kopce jsme se střídaly v nošení Kojny a tašek.

Cestou se k nám připojila ještě Emilka, ptala se po doučování a **holčičích schůzkách**. Bylo těžké vysvětlit jí, že to momentálně nejde. Před domem nás přivítaly dvě starší Zuzaniny dcerky.

Za tu chvilku, co jsme tam, nám Zuzana s radostí ukazuje postarší rychlovarnou konvici, kterou **dostala od exdobrovolnice**. Jelikož obývá jednu malou místnost se třemi dětmi a manželem, má jedinou skříň, a tak s ještě větší radostí nám ukazuje cestovní kufr, za který je otci Donborovi doteď vděčná.

Při loučení jsme se domluvily, že jí v neděli pomůžeme s dětmi, aby mohla jít Bohu za ně poděkovat na mši svatou. Bohužel to už nedopadlo - mše už byly zakázány.

Markéta Venclová

„Druhý týden nám bylo smutno po dětech.“

Děti byly druhý týden doma ze školy a my už jsme měli **zakázanou činnost**. S Jančou nám bylo po dětech smutno, a tak jsme se je vydaly do Machaly pozdravit. Najednou nám oběma začali volat z Čech s obavami, co se tu děje. Sedly jsme si u jedné machalské křižovatečky do stínu a opřely se o zeď. Po skončení telefonátu se nás jedna paní z blízkého hloučku dam zeptala, kdo jsme, co děláme a zdali jsme věřící. Na to nám nařídila počkat na místě. Přinesla nám perníček a děkovala nám za to, co pro děti děláme.

S Janou máme oblíbené jedno místo, kde se scházejí děti, a zamířily jsme tam. Zprvu jsme nevěděly co se děje: **děti nikde, došly jen dvě**. Když jsme jim rozdělaly kousek perníku, najednou jich tam bylo snad víc než jindy a žadonily taky o kousek. Rozdělit dva perníčky pro tolik dětí je náročné, ale když docházel, starší se ho zřekli kvůli mladším: „Já ho nemusím, dej to tomuhle“. Jiní se taky ptali po kroužcích a doučování. Asi čtyři holky nás šly vyprovodit a žadonily, abychom si s nimi hrály. Stavili jsme se na místních prolejzačkách a chvilku tam s nimi pobyly.

Markéta Venclová

Východní liturgie se přesunula do domácností. Vizte následující stranu.

Jelečkovi **v exilu**

Asi víte, že jsme z Bulharska v Čechách. Bylo to ale velmi dynamické a vše se měnilo z hodiny na hodinu, včetně počtu cestujících. Otec Petr Němec již v ČR tou dobou byl kvůli vyšetření, a tak tam uvízl.

Maruška s Jeníčkem měli do Čech odjet před Velikonoci, původně na pár týdnů. Protože se zavřelo Slovensko, byl zrušen let do Bratislavy. Rozhodli jsme se letět raději hned, než se pozavírají i ostatní hranice a je vše v klidu. Koupili jsme letenku do Prahy pro Marušku a Jéňu.

Pak se objevil další problém. Naši dva spolubratři, Brandon a Marcos, měli jet do Itálie kvůli bulharským vízům, jenže cesta do Itálie padla. V Itálii mají přechodný pobyt, takže můžou o víza žádat jen tam. V Bulharsku mohou být pouze 90 dní jako turisté. A tak jsme na parkovišti u Makra rozhodli, že poletí také do ČR na provincii do Prahy (tam mohou být také 90 dní) a koupili jsme další dvě letenky.

V sobotu ráno Maruška přišla s tím, že by se mohlo stát, že se pak nebudou moci s Jéňou vrátit třeba i půl roku. A tak jestli nechci jet s nimi, alespoň na chvíli, a pak se vrátím zpět. Aby jim nebylo smutno. Udělali jsme bojovou poradu s Cvrčkem a dohodli se, že to není špatný nápad. A že se za 14 dní vrátím. A tak jsme koupili letenku i mě.

Teď se snažím pracovat na dálku, a protože mám přechodný dlouhodobý pobyt v Bulharsku, doufám, že do dvou týdnů odletím zpět do Bulharska. Už po týdnu v Česku se ráno oblékám a říkám si: dvoje kalhoty a 3 trička vypadaly jako dobrý nápad, když jsem čekal, že tu budeme dva týdny. Snad to opravdu nebude půl roku.

Modlete se za nás a za misie ;) my se za vás také modlíme ;)

František Jeleček

Co děláme, **když** **ne**děláme

Všechno je zavřené. Doučování není, kroužky nám odpadly. **Zavřená je i celá Machala**, tak jsme odříznuti i od dětí. Do lesů či parků se nesmí chodit - hlídají to. Autobusové linky jsou zrušeny a vlaky hodně omezeny. Uzavřela se tu města, a je tedy těžké vyjet jen do sousedního města.

Mše pro lidi se vysílají online jednou týdně a slůvko na dobrou noc skoro každý den. Janča přerovnává sklad, šije kalhoty, dělá jogurty. Já tisknu **zpěvníčky s bulharskými lidovkami** a průvodce liturgií pro kněze a přesazuji kytičky. O. Donbor se připojil k o. Jiřímu a chodí na stavbu. Martin, jakmile má volno, jde také přiložit ruku k dílu na stavbu.

S vyučováním to je stejné jako u nás v ČR. Učitelky **posílají po internetu úkoly** a děti by se měly učit podle jejich pokynů. O. Jaroslav se snaží být dětem na blízku a pomáhá každý den s úkoly Revece a Chris. Někdy tam za nimi osobně dojede, jindy stačí skype. Nepomáhá jenom jim, Krasimir taky volal, když si nevěděl rady.

S Jančou jsme převzaly **vládu nad kuchyní**, vaříme skoro každý den. Hlavně otcům, aby měli co si brát na stavbu. Když nemáme co by, jdeme na stavbu také (na celý den, půl dne jak se to hodí). Myjeme koupelny, **lezeme po lešení** a sundáváme igelity z oken nebo čistíme rámy od omítky. Nebojíme se vzít do ruky ani váleček či štětec. **Dělníci jsou rádi**, že jsme tam, mají se prý na co koukat.

Markéta Venclová

Mše svaté přenášíme online. Pohled do bulharské domácnosti na předchozí straně.

Čelem k práci

Co dělá otec Martin a který je den?

A) Je pondělí, volný den, a otec Martin odpočívá u dobrodružné četby.

B) Je středa, začínají slevy.

C) Je pátek a otec Martin hledá inspiraci na kázání.

D) Je neděle a není do čeho píchnout. Liturgie běží z pátečního záznamu.

Správné a veselé odpovědi pošlete na adresu **zpravodaj@bonboskobg.org**

Během března jsme se díky pandemii jako komunita mohli více vrhnout na stavbu. Spolubratři se zapojují do dělání izolace a fasády, bílení, čištění a dalších prací. Dobrovolnice také nelení. Čistí a uklízejí, co se dá. No a například Jana vymyslela a vyrobila kompost. Takže se nenudíme a jsme rádi, že stavba každým dnem roste a je hezčí a hezčí. Dá-li Pán, rádi bychom se tam letos nastěhovali. Modlíme se za to.

o. Martin

Jak jsme pokročili
s jednotlivými úseky stavby?
Podívejte se na 12minutovou
procházku v doprovodu
o. Jiřího na YouTube

bit.ly/stavba2004

Komunitní výlet

Před svátkem sv. Josefa jsme prožili komunitní výlet. Při plánování jsme netušili, že budou chybět tři spolubratři, ale přesto jsme vyrazili. První den jsme prožili v blízkosti Kadržali, rodopského, napůl muslimského, města, které je orámováno krásnými kopečky a ještě krásnější přehradou. Je zde obrovská mešita, ale také pravoslavný „klášter“ určený pro letní aktivity s dětmi, asi bychom to nazvali příměstské tábory. V blízkosti města je několik míst, které vypadají jako kapadocké skály, zastavili jsme na místě zvaném skalní svatba.

Odpoledne jsme se vydali na procházku ke zříceninám pevnosti Monjak. Při stoupání se nám postupně otevíral pohled do údolí s krásnými ostrovy a meandry. U pevnosti nás překvapil pohled do druhé části údolí s nádherným pilonovým mostem. Druhý den jsme se odebrali na pouť do Kaloferského kláštera, který je v údolí pod nejvyšším vrchem Staré Planiny. Po modlitbě jsme se vydali po ekostezce údolím řeky Bjala reka. Příroda se probouzela ze zimního odpočinku, ještěrky už stačily vylézt a vyhřívat se po skalách. Říčka má několik krásných vodopádů a vydařený systém mostků a lávek, šplhajících se po jedné i druhé straně údolí. Krásné a slunečné počasí nás provázelo po oba dny. Zastavili jsme se ještě v kostele v Kaloferu a odpočívali pod monumentem Christo Boteva. Bylo to milé nabrání sil před virusy duševními i tělesnými.

o. Jiří

OBJEDNEJTE SI

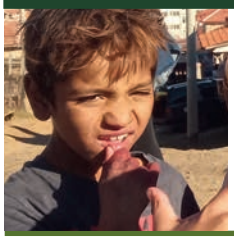

Zpravodaj Salesiáni v Bulharsku objednáte na adrese fundraiser@sdb.cz, nebo stáhnete na http://bulharsko.salesiani.cz.

Vydávají Saleziani na Don Bosko Bulgaria, Zahari Kniazheski 71, 6000 Stara Zagora, tel.: 00359 0431 62115, 00359 885 453 614. sdbsz@mail.bg. **č. ú.: 16844021/0100, s. s. 29**.

Připravují Martin Jílek, SDB, Markéta Venclová. Texty posílejte na zpravodaj@donboskobg.org.

Více informací naleznete na http://bulharsko.salesiani.cz.